

Gombaszögi Frida legnagyobb sikereit Angliai Erzsébetben és a Különös közjátékban aratta, de tragédiára termett *egyéniiségét legtöbbszor kénytelen volt polgári keretek közé szorítani*. Titkos Ilona drámai őseire sok könnyű bohózatban kereste önmagát, Törzs Jenő egyike a legegzenlertesebb fejlődésű színészeknek, de *az év nagy részét operettben tölti*. A huszas évek színházának egyik jellemző sajátága a magyar műsor kialakulása a Nemzeti Színházban. Francia darabok helyett magyar környezetben játszódó színművek kerültek színre, *minden színész visszamehetett a saját gyermekkorába*. Ilyen módon érdekes alakítások egész sora született. Kiss Irén ezekben az években nőtt nagyra, szerepeiben *mindenki a saját rokonaira ismert*. Ugyanez vonatkozik Vizváry Máriaára, Hettyey Arankaára, aki a Magyar Elektrában Klytemnaistra szerepében szinte példa nélkül álló alakítást produkál, egyszerre méregkeverő parasztasszony és tragikus királynő, Cs. Aczél Ilonára, aki *fiatalon tért át a legöregebb szerepkörbe*.

Ezek után csak az lehet a kérdés, hogy a fogalmazás Hevesié-e vagy a *Nyolcórú újság* szellemességét dicséri.

LEVELESTÁR.

Első Magyar Általános Biztosító Társaság. Az Ernszt Múzeum aukcióján előkerült egy Benczur-kép, amely az E. M. Á. B. T. alakuló-gyűlését ábrázolja, pontos dátummal (1857 júl. 15). Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság, amely arról nevezetes, hogy üzleti címét Himfy-sorok ütemére alkotta, úgylátszik festőművészi témának is elég költői jelenség. Nemzeti idealizmusunk kiváló reprezentánsa, néhai Benczur Gyula, még abból a prózai ténykörülményből is ihletett tudott meríteni, miszerint néhány főreszvényes és igazgatósági tag a törvényes formák és előírások megtartásával összegyűl és megfelelő tőkének gyűmölcöző elhelyezése mellett alapjait rakja le egy nagy virágzásra hívatott pénzügyi intézménynek. — *Irodalom és hazafiság.* Valóban, örökké aktuális marad, amit Gyulai Pál írt 1856 jan. 8.-án a Pesti Naplóba: „Tiltakozom az ellen, hogy e hazában bárkinek joga volna engem rossz hazafinak nevezni azért, mert az irodalmi és művészi dolgokban másképp gondolkozom, mint ő.” Már 1856-ban is... Ma viszont Gyulai nevével takaróznak azok, akik másokat rossz hazafinak tartanak. — *Nemzeti Színház.* Az Ember Tragédiáját 1934-ben nem lehet a nyolcvanas évek stílusában és irodalomfölfogásában előadni... Lehet erről még vitatkozni? — *Galamb Sándor* nem tér vissza többé a Nemzeti Színházba. Talán azért, mert végre szilárd talajra jutott a színház Noé-bárája?